

WILLIAM AVE
Provincial Library
Manitoba

ТИГРОВНИК
видавничий центр
Canadian Ukrainian Publ. Co. Ltd.
619 McDermott Ave Winnipeg, Man.
Telephone: Garry 4265.

ЧИСЛО 33

СТАРОКРАЇВІ ВІСТИ.

УКРАЇНСЬКЕ ЖИТТЯ В ОСВО- БОДЖЕНІМ ЛЬВОВІ.

Американська "Свобода" о держала слідуючі вісти про теперішнє українське життя в освободженім Львові:

Коли в пам'ятні дні 22-го червня с. р. австрійські війська заняли Львів, зібрали ся сейчас на нараду в кімнатах "Сільського Господаря" українські львівські інтелігенти, на якій рішено покликати до життя "Комітет Українців міста Львова" з 10 осіб, якому поручено вести українські на родні справи аж до часу поворогу до Львова наших начальних політичних організацій. Сей комітет має характер безпартійний, а його головою є др. Андрій Чайковський, який видістав ся з московської тюрми і тепер проживає у Львові — а секретарем п. Сильвестер Герасимович, директор Краєвого Союзу Торговельних Спілок.

Першим ділом "Комітету Українців міста Львова" було видане відозви з приводу освободження давньої столиці українського князя Льва з московського ярма і повороту австрійських властей та з зазвон до української суспільності, щоби безпробовно підняла роботу в українських інституціях, яку насильно перервав московський наїзд. Сю відозву сейчас видано друком, та розіслано по мурях міста. Відозва звучить:

Українці міста Львова!
Для Вас засяло знов сонце свободи!

З приходом побідоносних армій австрійської монархії і могутнього німецького Союзнака в наших серцях віджила надія ліпшої будучности. Бою своєю кровю і трудами здобули і принесли нам анова можливість існування і культурного розвою, яку відобрав нам ворог! Слава і вдячність героям за се, низкий поклон могилам упавших в бою за свободу і ліпшу долю союзних Народів.

В отсей день вертає до України не лише втрачена свобода віри і мови батьків, але росте деліяна в тих тяжких часах на дні душі надія, що ми маємо вікового, а ще перед хвилиною і над нами шаленого московського гнету Україна не міре, не загине!

Довше чим десять місяців терпіли ми, галицькі Українці під тим самим тяжким московським ярмом, під яким стогнуть мільони наших братів по тамтій стороні бової лінії. Кнотот тюрмою і Сибіром лишив наш відвічний ворог той наш культурний добробок, який ми осягнули в австрійській державі.

Много наших людей згинуло від московських знущань, тисячі мучать ся по тюрмах Сибіру, а мільони втратили можливість існування, знищені огнем і мечем ворога. Десяткові ворогом наші ряди, та нехай тисячі стануть на їхні місця. Тяжкі рани в нашій народній організмі — та чим скорше треба їх лічити.

Сотки тисяч пішли і пійдуть мінарда лікарство лічить дифтерію.

дуть сповнити обов'язок на поле борби, де кується та кож доля України!

До тих однак, що вільні від сего обов'язку, звертаємо ся в сей радісний день з зазвон щоби, не гаючись, станули знов до роботи на ниві відродження нашого Народу! Виповнім пожертвованем і працею прогалини, які поробив ворог в нашій народній організмі, бо сего жде від нас ціла Україна, що нині віджила можливість рости і кріпити ся...

Львів 22. червня 1915.
За Комітет Українців міста Львова:

Др. Андрій Чайковський, голова, Сильвестер Герасимович секретар.

Другим ділом було святоче привитане австрійських військових властей іменем львівських Українців. З огляду на се, що комендант австрійської армії, яка заняла Львів, генерал Бем-Ермолі, невдовзі по своїм приїзді виїхав зі Львова і не було вже спомогі його привитати, рішено святочно витати начальника вождя цілої нашої оружної сили — архикнязя Фридриха від Комітету Українців міста Львова.

"Нове Слово" (що зараз на другий день по утчі Москалів зі Львова почало виходити) в ч. 2, з 24 червня так описує приїзд архикнязя Фридриха до Львова:

"Нині рано рознесла ся по місті вістка, що в наш город має завітати начальний вождь Архикнязь Фридрих.

В одній хвилі почав Львів приготувати ся до торжественного прийняття Гостя. Всі вікна і балкони пристроєно державними і народними стягами, спеціально українські доми і інституції удекоровано гарно килимами, драперіями та українськими, австрійськими і німецькими прапорами. Приїзд архикнязя назначено на 11 год. перед полуднем і на його привитане — що мало відбутися перед соймовим будинком — виступили всі правительственні власти, духовенство з процесіями і репрезентанти інституцій та товариств.

Вже о год. 10 рано вирушила з дому "Просвіти" українська депутація з прапорами на чолі. В склад депутації входили: адвокат др. Андрій Чайковський, нотар Осип Онішкевич, радник Ізидор Громицький, радник Юліан Січинський; з пань ВП. п. М. Барвінська, Дор. Старосольська, Кат. Пулюївна, Кад. Величківна і інші. Депутація репрезентувала Українців Львова, українські товариства, а з усіх українських церков почали напливати численні процесії з священниками — яко привіт українсько-католицької церкви і духовенства, котрому проводив о. Митрат Андрій Білецький.

Вся площа передсоймовою в у. Третього Мая, Карла Людвіка і взагалі всі улицы, які ми мав переїздити Архикнязь, були переповнені товпами народу — що з радости і нетерпеливості очікував прибуття Архикнязя. Та найбільше народу зібрало ся перед соймом, де устали ся всі депутації.

де мав за хвилину надіхати зі своєю свитою Архикнязь.

Раптом о год. 12. в полудне розніс ся голосний оклик "Гох гох", публіка засуетилась. Знято шапки і почато вимахувати платками до надїжджаних.

В третім автомобілі, що заїхав перед соймову площу, був Архикнязь, що сейчас висів і відбувши перегляд війська, зближив ся до групи депутатів.

Архикнязя привітав гр. І. Пінїнський, зносячи при кінці своєї промови оклик в честь цесаря — відтак представилось йому духовенство. В імені укр. кат. духовенства привітав Гостя о. митрат А. Білецький, з котрим довгий час ласкаво розмовляв Архикнязь, а в імені Українців промовляв до Архикнязя адв. др. А. Чайковський по німецьки...

Свою гарну привітну промову закінчив др. Чайковський отими словами: "Благослов Боже наші зброї і освободи Україну зпід російського ярма!"

Оклик сей повторив гримко нарід — а Архикнязь видко дуже зворушений стиснув сильно руку бесідникові і сказав по німецьки: "Сердечно, сердечно дякую". Відтак запримітивши воєнний медаль у бесідника, сказав: "О, ви та кож воєнний". Бесідник пояснив, що се Боснія і що він був резервовим офіцером 77 полку (українського). "Витамужно бороли ся — а ваші брати добре списали ся тепер в Перемішлі". На то відповів бесідник, що він з початку війни взяв ся за організацію українських стрільців і сам хотів з своїми силами вступити до них — та події воєнні перешкодили тому. А як ви тут взяли ся?" — спитав Архикнязь. Бесідник пояснив, що був також арештований Москалями враз з другими Українцями — але йому удалось освободити ся.

На се ще раз стиснув Архикнязь руку бесідникові і попрацювавши ся, вислухав дуже уважно незвичайно гарної промови п. Нат. Пулюївної, що при кінці вручила Архикнязеві чудну китицю цвітів з синьо-жовтими лентами. Архикнязь подякував сердечно за привіт, а китицю віддав сейчас своєю адютантові, що прикрасив нею автомобіль на самім фронті.

Вислухавши привітів інших депутацій, Архикнязь разом з своєю свитою всіх до автомобілів і серед невмовкаючих окликів відїхав до міста.

ВІСТИ З ОСВОБОДЖЕНОГО ЛЬВОВА.

Постіди хвилі московського пановання у Львові

Заздалегідь готовились Москалі покинути Львів і розуміючи, що їм не довго панувати у Львові, на кождім кроці етарались вбити в пам'ять населенню, як виглядає московський...

Коли нападє вас задуха, не журіть ся. Сейчас зверніть ся по певну поміч.

"Dr. J. D. Kellogg's Asthma Remedy"

сей незрівняний середник принесе вам полєкшу, якої бажаєте. В випадках задухи привертає натуральний віддіх. Другі, а є їх тисячі, терпіли так як ви, заживши сего, дістали полєкшу. Купіть сей лік зараз — ще нині.

лад. Майже усіх видніших Українців вивезли зі Львова. В останніх днях, заки їх прогнали зі Львова, вивезли дир. "Дністра" дра Степана Федатка, радника магістрату Спірідіона Баньковського, краєвого шкільного інспектора дра Коцюбу, кустоса українського національного музею дра Іларія Свенціцького, інженіра краєвого відділу Бачинського, дра Богдана Барвінського і багато інших. Дня 21. червня спалили Москалі перед своїм відходом зі Львова залізничний дворець у Львові, побудований коштом 16 мільонів корон одну з красивих будівель Європи. Довго буде пам'ятати населення Львова сего страшну пожежу. Тисячі людей виїхало оглядати пращане Москалів зі Львовом. Непроглядні топи залили площі і улицы близ двірця. Хмари густого, їдкого диму, що добувались із величезних забудовань двірця не проганяли видів. Горіли залізничні магазини повні всякого добра, вози, галя машини, залізничні робітні. Палахотіли бочки смоли, стоси дров по літій нафтою.

Все горіло! А львівська чернь, виповзла зі всіх нор і криків і стала рабувати. Сей тащить величезну софу, инший фотелі зносить, розривають кули мітол, двигателі балі, столи, образи. Якійсь львівський уличник показує прохажом мистецький портрет чудової жінки і вигукую, що продасть ся бабу за корону, за "дві шістки". З горючих стосів дитягають недопалені поліна і вісками тягнуть домів. На місці величезних залізничних робітень стоять тільки обкопчені потріскані мури; шибі і мури порозітались від вибуху мін. Розшала товпа вириває навіть рами з вікон та несе домів. А землю наче сніг присипав, так біліє вози від урядових паперів, які порозкидали рабівники.

Ждальні для дорозжних обдерті і спалені; де була акциза, там тепер тільки румовища, а з між них виглядає кілька розбитих, пустих, чорних дощовин з білими хрестами.

Сам дворець і відозва галя менше потерпіли; повилітали шибі зі скляного даху галі, місцями зарисував ся мур, але основи будинку ненарушені. Сумезні будинки, як помешкання залізничників і почта спалені і обробовані.

Коли горів дворець, витицали уличники з "Городецького" відіксь дорожничий фортеп'яні і по "своєму" грали на ній, дуплячи по клявішах залізничними прутами.

Рабунки у Львові

розпочали ся в неділю 20 червня с. р. Рабували втікаючі Москалі на спілку з львівськими батарами. Зрабовано багато склепів в ринку і в інших улицах.

Даром зивади пошкодовані поміщи: на їх просьбі ніхто не звертає уваги. Товпа розбила склади горівок і тепер вже не знала вона ніякого стриму. В понеділок 21. ж. м. місто мов вимерло. Всі склепи були позамікани, а на улиці ніхто не важив ся йти. Поховані мешканці вслухувались тільки в гук армат, що з кождою хвилиною ставав сильніший і ближший.

В понеділок коло полудня аміг ся гук гармат; вже було чути вистріли машинних крісів, їх голос не втихав до пізної ночі.

ОДИНОКИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАЛЕНДАР НА УСО КАНАДУ, БРАЗИЛІЮ І АРГЕНТИНУ.

ПРИЙМАЮТЬ СЯ ПЕРЕДПЛАТУ

— НА —

ВЕЛИКИЙ ІЛЮСТРОВАННИЙ

КАЛЕНДАР

"Канадійського Русина"
— НА РІК —
1916

Календар "Канад. Русина" буде числити коло 250 сторін друку і містити ме найдобрийші статі і пребогаті інформаційні замітки пера передових українських письменників усеї Канади, а також Злучених Держав, Бразилії і Аргентини. Очікуємо також оригінальних статей від наших старокраєвих письменників. Знаменитих ілюстрацій (образків) буде в календарі понад 150.

ЦІНА 50Ц.

(оправлені примірники для офісів на ліпшій папері 75 ц.)

Замовляти належить вже тепер. Всі замовлення будуть нумеровані і календарі будуть висилані ВП. Передплатникам після нумерів.

"Канад. Русин" ч. 30.

Друковано, примірників 12.750.

СПЕЦІАЛЬНА ОФЕРТА

ДЛЯ ВП. ПЕРЕДПЛАТНИКІВ "КАНАД. РУСИНА".

Кожний ВП. Передплатник "Канад. Русина", який перешлем до кінця вересня 1915 \$2.00, отримувати буде нашу найбільшу на усо Канаду Чапосиць повних два роки, а крім того отримає даром слідуючі цінні премії:

1. Великий ілюстрований календар "Канадійського Русина" на р. 1916, ціна 0.50
2. За що мучить ся в московській неволі Галицький Митрополит Андрей г. Шептицький, написав Проф. Др. Ол. Сушко, ціна 0.25
3. Дума про хатинку у Фирк Віллі, написав Тимко Шпилька, ціна 0.25

Рахунок інших українських тижневиків, і то значно менших від "Канад. Русина", був би такий:

Дволітня передплата - 4.00

Вартість премій - 1.00

Разом отже стоялоб усе - \$5.00

У НАС ЛИШЕ \$2.00 НА ПОВНИХ ДВА РОКИ.

CANADIAN UKRAINIAN PUBL. CO., LTD.

619 McDermott Ave., Winnipeg, Manitoba.

Користайте з нагоди! Користайте з нагоди!

ПОЗІР РОДИМЦІ!

Нотаріальна Канцелярія

під управою Коринського і Куровського,

МОНДЕР. АЛЬБЕРТА.

Одинокий Нотаріальний Канцелярія, яка подорожує з собою візко, хто не хоче бути натисненим через виставку нотаріально-пробовних, який з повним довіром голосить ся до нас лично чи писемно. Маємо в запасі коло 60.000 акцій дуже доброї землі в Альберті в околицях Едмонтону, що в танних цінах. Адресуйте так:

FARMER'S REALTY CO.,

MUNDARE, ALTA.

найбільше тішили ся Українці — як се зазначують воєнні справоздаві — бо Українці найбільше натерпіли ся під московським ярмом.

Около 4. год. попол. вїхав до Львова командант другої австрійської армії, генерал Бем-Ермолі, яка перша зводила витали святочними промовама, на які він відповів коротко — згадуючи про терпіння, які людність Львова мусіла зазнати від Москалів.

В слідуючих днях відвідали Львів начальний командант цілої австро-угорської оружної сили архикнязь Фридрих разом Гедегендорфом. Оглянувши Львів приїхав також командант німецької армії генерал Макензен. Всіх тих достойників витала людність Львова незвичайно ширю.

Сейчас другого дня по освободженю Львова (24. червня) вийшов у Львові український дневник "Нове Слово", яке перед війною виходило у Львові. Москалі, як звісно, закармали видавати щонебудь в нашій мові, так що доперва тепер дітали ми можливість друкувати у Львові газети в нашій мові.

Близших подробиць про теперішнє життя у Львові на разі нема — бо доперва узладжують правильне подання Львовом.

Із сумних вістей.

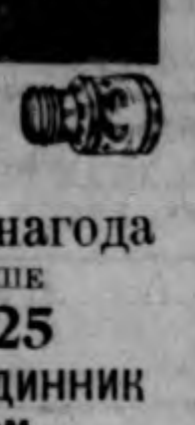
("Нове Слово" ч. 1, з 22 червня с. р.) Заки повернувшись до систематичного представлення нашої мартирології під російським панованем, почнемо доповідати про життя української громади, що Москалі перед утчі Львова вивезли в чужину. Азат суд. рад. Романа Сосновського, директора "Дністра" дра Степана Редака, ради. Іларія Свенціцького, кустоса українського музею дра Свенціцького, заступника директора "Дністра" Сидора Британа, інспектора "Дністра" Осипа Кузьмича, оо. Михайла Бачинського, дра Яремка, Шпилька і Визебія Бачинського та багато інших наших людей.

Які би ваші нагнітки не були, то

"Holloway's Corn Cure" усує їх. Має в собі найкращу силу, якої не можна знайти в других середниках.

Славско, 9 мая.

Славско, 9 мая.

нагода
лише
5.25
годинник
даром.

на всякий случай
них річей. Ви-
м 25 центів мар-
ник гарантова-
всюди прода-
и. Незаочена
портмоне, а
зми до краєв-
вимада до воло-
Коли отрима-
те про годинник
прів. Кожи не
те, ви нічим не
пш.
OF AMERICA"
N. Y.

АМОВЛЕННЯ.

примірників Великого ілюстро-
ного Русина" на рік 1916. На-
ше до кінця вересня 1915 р.

Місцевість _____

Почта _____

IAN PUBL. CO. LTD.,
Winnipeg, Manitoba.

1.00 готівкою, отримає
арі даром.

Друкуючи примірників 12 750

ИТЬ В КОРИСТЬ
 ФАРМЕРІВ.
 що **THE GGG** працювала в
 найбільшого інтересу для фермерів
 з року на рік від часу зор-
 в 1906, свідчить її робота. Те-
 ге дістати вагон в якому винде-
 тий виласід. Зашліть свій сади-
 масної Спілки і переконайтеся

Winnipeg Grain Co. Ltd.
 Winnipeg, Manitoba
 Agents at
 Winnipeg, Manitoba
 British Columbia

ІСЬКА
 ЦІЙНА КОЛЄГІЯ
 Winnipeg, Manitoba,
 —
 Л. СУШНА.
 ЕС УКРАЇНСЬКОЇ
 ГРАМАТИКИ
 00.
 ілійських кореспонденційних
 додому письмєнному вичитись
 помічи поштової переписки.

ЕПЕР ЧАСИ
Е
газ дати собі
РУКОВАТИ.
ИТИ СЯ ДЛЯ РЕКОМЕН-
ІДПРИЄМСТВА.
вертах, Книжкові покрито-
шури, не менше всяки дру-
У ВСІХ ЯЗИКАХ — і по
й ціні.
Publ., Co., Ltd.
Winnipeg, Man.

E. J. O'Sullivan, M. A., Pres.

Церква і Школа.

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР.
СЕРПЕНЬ, 1915.

12. по Сошест.
- Ісаакія Далм.
- Сім мол. в Еф.
- Евсиг Пред. П.
- Преоб. Господне.
- Дометія преп.
- Емільяна св.

Евангеліс від Матея
гл. XIX; зач. 79.

В тім часі приступив до Ісуса молодієць і сказав: Учителю добрий! що доброго маю робити, щобим міг мати життя вічне?

Він же сказав йому: що ти мене називаєш добрим? Ніхто не є добрий, тільки один Бог а всі хочеш ввійти в життя вічне? Завжди слухай заповіді.

Говорить йому: які? Ісус же сказав: не убивай, не чужолож, не кради, не свідчи ложно;

Почитай отця і матір, і люди ближнього свого як самого себе.

Молодієць говорить йому: все те заховую я від молодости моєї, чого ще не достав мені.

Ісус сказав йому: если хочеш бути совершенним, іди продай, що маєш, і дай убогим, та іди вслід за мною.

А коли молодієць учув, то слово, відійшов сумний, бо мав великий маєток.

Ісус же сказав ученикам своїм: Амінь говорю вам, що трудно багатому ввійти до царства небесного.

І знов говорю вам: легше є верблюдові перейти через ушко голки, ніж багатому ввійти до царства небесного.

Коли ученики то учули, здивувалися дуже і сказали: тож хто буде спасеним?

А Ісус поглянув і сказав їм у людий єсть то неможливим, бо у Бога єсть все можливе.

А Ісус поглянув і сказав їм у людий єсть то неможливим, бо у Бога єсть все можливе.

А Ісус поглянув і сказав їм у людий єсть то неможливим, бо у Бога єсть все можливе.

А Ісус поглянув і сказав їм у людий єсть то неможливим, бо у Бога єсть все можливе.

А Ісус поглянув і сказав їм у людий єсть то неможливим, бо у Бога єсть все можливе.

А Ісус поглянув і сказав їм у людий єсть то неможливим, бо у Бога єсть все можливе.

А Ісус поглянув і сказав їм у людий єсть то неможливим, бо у Бога єсть все можливе.

А Ісус поглянув і сказав їм у людий єсть то неможливим, бо у Бога єсть все можливе.

А Ісус поглянув і сказав їм у людий єсть то неможливим, бо у Бога єсть все можливе.

А Ісус поглянув і сказав їм у людий єсть то неможливим, бо у Бога єсть все можливе.

А Ісус поглянув і сказав їм у людий єсть то неможливим, бо у Бога єсть все можливе.

А Ісус поглянув і сказав їм у людий єсть то неможливим, бо у Бога єсть все можливе.

А Ісус поглянув і сказав їм у людий єсть то неможливим, бо у Бога єсть все можливе.

А Ісус поглянув і сказав їм у людий єсть то неможливим, бо у Бога єсть все можливе.

А Ісус поглянув і сказав їм у людий єсть то неможливим, бо у Бога єсть все можливе.

А Ісус поглянув і сказав їм у людий єсть то неможливим, бо у Бога єсть все можливе.

А Ісус поглянув і сказав їм у людий єсть то неможливим, бо у Бога єсть все можливе.

ДОПИСИ.

3 ПРОСВІТНОГО РУХУ
В КАНАДІ.

Гарсон Майнс, Онт.

Хвальна Редакціє!

Прошу ласкаво помістити моїх пару слів про нашу місцевість. Ми вже довгий час маємо тут в сій околиці і можемо сміло сказати що у нас між робітниками, нема великих змін, але роблять завжди одні і ті самі люди. Роботу маємо стаду і робимо стадо в літ і в зимі. Кождий працюючий, порядний чоловік має або повинен мати пару сот долярів в кишені. Та на жалю, можемо сказати, що хоч робота йшла і йде, та кождий працюючий на кавалок насушного, але до сего часу не було вирівняти її. Коли хтось лає, то повинен за нею заплатити. Доляра на рік кождого стане.

Просимо не нарікати, коли не відстанете часописи на час, бо припизнене часописи може стати ся не з нашої вини. Часописи може хтось другий з почті забирати, або може і на почті затратитись. Хто є на нашім листі передплатників, той повинен завжди часописи доставати в час.

Просимо не домагати ся від нас поквитованя; погляньте на номер який стоїть на каліпці, а се вписувати Вас, чи ми гроші отримали, чи ні.

Просимо не посылати жадних оголошень не залучивши відповідної суми грошей. Малює одно цальове оголошене коштів 25ц. за кождий раз.

Просимо при зміні адреси подати нам свою стару адресу. Коли хтось не подасть старої адреси нехай не гніває ся, що часописи не відстане. Се власна його вина.

Просимо завжди писати своє ім'я і адресу чітко і виразно. Часто трапляється ся, що не можна імені розібрати і тимсамим часописи не висилаєть ся.

Просимо вивопняти повнішні численні точки, а тоді часописи буде прихизити до Вас точно і правильно.

Адміністрація.

Зараз по тім заложили Амагурський кружок та відіграли дуже цікаве і поучаюче представлення Іско Сват. Аматори Петро Хіць, Михайліна Яхніцька, Анна Федорчук, Дмитро Шеремета і Олекса Провів, віддали свої ролі як можна найкраще, а гості обдарували їх правдою гримками кілька мінуток тремтливими оплесками. Гостий було значно більше чим можна було сподівати ся.

Найбільшій і найкоршій худоба росте в першій році життя. При розумнім кормленні і стараннім плеканню може худоба по скінченні першого року життя досягнути половину своєї ваги в дорослому стані.

Ріст і загальний розвиток тіла рогової худоби кінчить ся в 4—5-тій році життя. До парованя стає ся спосібна в віці около 2 літ залежно від скоршого чи повільнішого розвитку в першій році. Корови ходять тількиною (бременною) около 285 днів. Теля при уродженю важить 3—10 процент ваги своєї матери.

Вага виростаючої худоби є різна, залежно від раси, походження, кормлення і полу. Бугай важить яких 40 процент більше як корова, бик (вік) 20—30% більше. Після живої ваги називаємо худобу дуже легкою, коли вона невинна важить: фунт. 400—700 легкою 700—1000 тяжкою 1000—1300 дуже тяжкою 1300—1500

Боді і бики важать, як вже сказано, більше. Дуже тяжка худоба по цілковитім її утученю може досягнути 1000

Приходу було 40 долярів і 5 центів, які призначено на читальню "Просвіти".

В слід за тим і друге представлення відіграли п. з. Йосиф в Єгипті. Се друге було гарніше та цікавіше від першого і аматори рівнож виявляли ся зі своїх роль добре, лише що сьвіт при кінці не пішов добре, але маємо надію, що се все поправить ся. Імен Аматорів другого представлення не подаю, щоби не забирати багато місця, тільки складаю щирю подяку за всякі долені труди. Слава і честь вам Українці, що так щиро завзято взяли ся до того звязного діла. Не лише вдяка належить ся Вам, що Ви трудили ся вивчуванем своїх роль, але і за те, що Ви причинили ся великим ділом до закупна власного будинку, в яким може бути Народний дім і читальня.

Слудуючі ВП. Добродіі підписали ся власноручно, що зложать приобіцяні датки на се велике діло:

Леонтин Михайлюк \$5.00
Дмитро Шеремета 5.00
Іван Попович 5.00
Фтома Бойка 5.00
Миколай Мартинюк 5.00
Дмитро Попійчук 5.00
Павло Рудик 5.00
Григорій Бурак 10.00
Семко Федорчук 5.00
Басиль Солонинка 5.00
Семеон Лабак 2.00
Николай Гарасимчук 5.00
Николай Погрібний 5.00
Міхал Клійчук 5.00
Стефан Борейко 10.00
Стефан Погрібний 5.00
Николай Черв'як 5.00
Павло Пастернюк 5.00
Йосиф Порасійнюк 5.00
Йосиф Драбовський 5.00
Антон Яхніцький 5.00
Трофим Пеленський 5.00
Басиль Шеремета 5.00
Іван Угрюн 5.00
Николай Чурик 5.00
Йосиф Пірка 5.00
Міхал Дрілк 5.00
К. Додєцький 5.00
Корніль Крутосевич 5.00
Микита Дідушок 5.00
Онуфрій Фаринюк 5.00

Семеон Дмитришин 5.00
Іван Угрюн 5.00
Басиль Джура 5.00
Іван Росаднюк 5.00
Григорій Павлюк 5.00
Олекса Ровок 5.00
Фтома Юськовський 5.00
Іван Кохінський 5.00
Федір Василюк 5.00
Гринько Гнап 5.00

Слава і честь Вам Українці, що Ви взяли ся до так важного діла. Най Бог кріпить Ваші труди і додає сили до вашої праці. Нехай Бог вам всім разом помагає! Подаймо собі дружню руку і жиймо спільно. Честь Вам молодці, що прямуєте до просвіти, бо просвіта то великий маєток.

Стефан Борейко.

Честь нашим робітникам з Гарсон Майнс, що пізнали та увірили в так гарні та занеслі клічі "в Організації Сила". Працюйте, організуйте ся, заносьте ся бодрим духом до висших сфер, будіть Нарід до просвіти, а оводі спільно праці будіть Вашою нагородою. Честь і тому щирому Українцеві, що своєю щирією працею та доброю волею кинув свій просвіти між своїх братів. "Боріте ся, поборете Бог Бог помагає". Не згадуйте того, що діяло ся давнійше. Те все минуло, а тепер прямуйте до Бога. Тоді сповніть ся слова нашого Кобзаря:

І забудеть ся срамотня давня година,
І оживе добра слава слава України,
І світ ясний, на вечерний Тихенько засяє...

Обніміть ся-ж, брати мої! Молю Вас, благаю...

Редакція.

У ВІДПОВІДЬ.

На допис, яка була поміщена кілька неділя тому в К. Р. появило ся аж дві замітки в Укр. Голосі. Одна від п. Е. Мігайчука під заголовком "5.000 і учительський журнал — все гаразд", а друга від якогось індивідууму Н. М. під заголовком "Допи́с з Саскачевану". Сего послідного, се не допис а брудний пашквіль повний брудної лайки і брехні. Накопів тут розходилося

лише о мою честь, то яби уражав низше свої честі відповідати на таку брехню, але поаяк тут є вмішаних еще двоє моїх товаришів, дятого я є змушений відповісти.

П. В. Мігайчукови можу лише пригадати, що допис, маюла заголовок "Перед Учительською Конвенцією в Саскачевані" а не про висше образоване учителів і після що було написана. Пишучи свою допис п. Мігайчук міг ужити ось такого заголовка: "Перший і Другий Ступень Учительський і Все Гаразд" а не \$5.000 Учительський Журнал — все гаразд, бо я всьогі дописи не писав, що нам лише потрібно \$5.000, учительський журнал і більше нічого. Чи нам потрібний журнал, чи ні, сего не рішати, ані п. Мігайчук ані я, а учительський загал. Про висший учительський ступень кождий учитель рішає сам про себе.

Що пашквіль поміщений в 27 в "Укр. Г." є повний лайка та неправдивих закидів, се зобачимо зі слудуючого. П. Н. М. зараз на вступі каже, що саскачеванський учитель, кождий не має висшого образования (має третьої класи сертифікат так як він), то не учитель, а платна людина. (Він не бере платні!) у котрого тільки і думки, щоби позискати перміт в якийсь спосіб, хочби гавканем при виборах.

Коли так, то п. Н. М. до сего року еще самий мусів бути до брим ліберальним гавкуном бо він щойно доперва сего року дістав "синий папір від папів".

Що деякі наші саскачеванські учителі попирають тутейше правительство, то не якраз тому, щоби дістати перміт, але тому, що саскачеванське правительство є одно з найліпших в Домінії і котре щиро клопоче ся, про добро своїх горожан а за то кождий свідомий горожанин повинен его попірати. А накомі приїде до того що ми будемо мали свою народну політичну організацію, тоді спевністю, не буде ані одного учителя, котрий би єї не попер. А може п. Н. М. рекомендує нам політику П. Вчо...?

Про ліберальних гавкунів

як виразив ся п. Н. М., котрі би діставали перміт лише через політику, я не знаю. Если п. Н. М. знає, нехай скаже хто такий є.

В Саскачевані є два роди наших пермітників. Одні ті, що дістають позволене учити, коли з весною опускають учити, семинар в Ріджайї, а другі ті, котрі вже укінчили семинар. Сі послідні дістають перміт лише на рекомендацію від інспектора, або заявлять, що будуть надалше продовжувати свій курс науки.

В році 1913 на 2713 учительських публичних шкіл в Саскачевані учило на перміт 1251 учителів. З тої армії пермітників припадало на нас около 50 т. є. троха менше чим 4 процент. Чи правительство відало тому тільки пермітів, щоби мати своїх агентів? Ні, а лиш тому, що нарід допоміг нас ся учителям, а Правительство, не маючи на разі відповідного числа кваліфікованих учителів, давало перміти і тим, котрі ще не перейшли формал, не вважаючи зовсім на се, якого політичного персеже бути і Правительству сего року дав перміти лиш до 1-го падолиста. Від 1-го хоч іди до школи, а ні, то не будеш у конаня хто є.

Однак-так надалше не мучити. Значить ся йде до лучшого і у нас.

Стілько для висвітлення справи про перміти.

Чи пермітники довають лише про перміт, — не знаю. Я знаю пермітників, котрі довають представлення, концерти, довають про читальні, піддержували У. Г. своїми шерами в найкритичнішій положеню, давали на рідну школу, добували ся сего, щоби був український учитель в Реджайї і взагалі старали ся як могли допомогти народній справі. Ми знаємо, що п. Н. М. богато

"Miller's Worm Powders" є незрівняним середником проти глист. В дійсности не багатого є середників, які можна би поручити. Мама знають їх досконалість і при першій обьяві глист у дитин уживають сего середника, знаючи що сей лік принесе сейчасову певну полекшу.

Ціль хову рогової худоби.

Расова худоба дає троякий пожиток: молочний, орасовий і пожиток через працю, роботу. Кожда штука дає сей троякий пожиток, але все таї мусить бути, що господарєви ходять передовіш більше о одні з тих трох пожитків.

От приміром газдус ся поблизько якбось більшого міста, де можна з користію про давати сьвіже молоко. В такої місцевости кождий господар буде старати ся о таку худобу, що дає багато молока і тоді вже другорядною річю буде, чи тота молочна худоба може добре і витривало ходити в пазуї, або знов, чи вона добре і скоро опасе ся.

В інших місцевостях корисно буде держати лише худобу таку, яка скоро і добре опасе ся. Деінде знова найпожиточніша така худоба, що має силу та витривалість в праці. Нема такої худобини, щоби була спосібною давати можливий високий пожиток у всіх тих трох пожиткових напрямках.

Як держимо дуже добру молочну худобу, то знаємо з го-

ГОСПОДАРСЬКІ РАДИ

Рід збіжжя:	Вторник 27 Липня	Середа 28 Липня	Четвер 29 Липня	Пятниця 30 Липня	Субота 31 Липня	Понеділок 2 Серпня
No. 1 Northern	136%	133%	127%	127%	127	128½
No. 2 "	133%	129%	124%	124%	124	125½
No. 3 "	128%	124%	119%	119%	119	121
Овес 2 O. W.	59	58	55%	55%	56	56
3 O. W.	56	55	53%	53%	55	55
3 O. W. Ячмінь	72	73				
4 O. W.	68	68½				
1 N. W. Лен	142	139½	134	135½	138	141
2 O. W. "	139	136½	131	132½		138

ГОЛОВНІ ОСНОВИ ГОДІВЛІ
ДОМАШНИХ ЗВІРЯТ.

Деякі з наших фармерів не доінують користи, яку може принести ховані і добрий догляд домашніх звірят а головно рогової худоби. В деяких околицях широкої Канади, де має не є придатна на управу на головну як пасовище для худоби та сіножаті. Такі землі повинні наші фармері використовувати для годівлі і хову домашніх звірят, які при догляді плеканню можуть

принести великі зиски для власителів.

Для годівельників домашньої худоби подаємо ось тут кілька користних поучень, які сподіємо ся, наші фармері приймуть з вдякою.

Розвій рогової худоби.

Худоба може жити 25—40 літ. Однакж звичайно господар не держать її довше, як яких найбільше 10—15 літ, бо описана она вже не виплатить паші.

Мінарда лікарство лічить простуду.

ПРИЙМАЄТЬСЯ ПЕРЕДПЛАТУ

— НА —

„ПРАЦЮ“ „МІСІОНАРЯ“

ВИДАЮТЬ БРАЗИЛІЙСЬКІ О. О. ВАСИЛІЯНИ

В ПРУДЕНТОПОЛІС

Річну передплату в висоті \$3.00 приймає Редакція „К. Р.“

619 McDermot Ave., Winnipeg, Man.

більше робити, однак тут не дивитися, бо він вище освітлений і для того він повинен більше робити.

Пан Н. М. згадує про якусь допис з Ст. Джулієн, про яку я зовсім не знаю, але догадується, що він мав на гаді допис з Сокаль і за сього відповідно.

Що допис була підписана трома комітетовими (конвенційний комітет вибраний торішнього конвенцією) се сталося через похибку редакції К. Р. Комітетові мали бути підписані, однак не під дописом, а під оголошенням в якому сповіщувалося учителів з округів Вонда, Ростери і Вака на передконвенційні збори. І хотий оголошення не було поміщене, учителі збиралися два рази. Раз на Фінн Крік, другим разом на Вонда (де їхали по сорок миль фірмою) і на сих зборах постановили скликати віча податковців, в цілі висила на трестів на конвенцію. Вибрали Комітет до представлення, яке мало відбутися під час конвенції, як рівнож постановили не висилати делегатів на уч. Кон. до Вінніпегу, мотивуючи се тим, що делегати без згоди всіх учителів, не можуть нічого рішати.

Про саму статтю п. Н. М. пише ось що:

ГОТІВ РАНИ СЕЙЧАС.

Чи маєте яку уперту раму, яка не хоче уступити? Ужійте в такій випадку „Dr. Thomas Electric Oil“ на при обиванню. Сей олій стримає рону, усуне живе м'ясо, витягне матерію, прочистить рану і в певний час наростає нова шкірка. Сей олій не має сопричності; міліони осіб можуть се досвідчити, що ділає певно в таких випадках де другі середники не помагали.

“В статі висказані гарні гадки, але тільки для тих, котрі думають про перміт, а не про свої учительські, та народні справи. Цілу надію покладають на заст. міністра п. Бала (?), і “запитують навіть”. Хтож нас буде боронити перед асиміляцією, як його не стане?”

Ну, так потрафить написати, лише патентований. Читачам К. Р. буде заширим повтаряти мою допис, однак патентованому ще раз повтарю, бо можливо, що він мого допису і не бачив.

Наколю мною висказані гадки були гарні, лише для пермітників, так тов. П. Сирошкі, котрий нехотючи опинився під дописом був би першим запротестував. Так само тов. Богонос був би се зробив.

Я згадав про всенародну організацію на вір кравей Про святи, зазначаючи, що лише тоді ми будемо мали значіна як народ, коли будемо мали сильну організацію.

Згадав я рівнож про українську колегію, визнаючи, що на конвенцію зіхались не лише самі учителі, але всі свідомі наші патріоти, бо про такі справи самі учителі не можуть рішати, але весь свідомий загаль.

Третє, про учительський журнал (Надія, що п. Бал може дати субвенцію, а може і редактором стане!).

Четверте, про організацію шкільних трестів. І тут згадав я про сегорічну конвенцію англійських трестів, на котрій вони домагалися у правительстві, щоб скасувати ту годину, в якій дозволено учити іншої мови, чим англійської, на що п. Бал відповів, що се викликало б велике замешкане, чого наслідком були б сепаратні школи, над якими правительство не мало б жалі.

ної контролі. Се не була оборона лише нас, але загально усіх чужинців. І я поставив питання до наших шкільних трестів, хто нас буде боронити перед подібними нападами як п. Бала не стане? — Себто на будуче наші шкільні трестів повинні боронити наших народних шкільних прав а не п. Б. так як п. Н. М. в своїй дописі сказав, що ніби п. Б. мав би боронити нас, перед асиміляцією.

Повисше зясована моя допис в чотирох точках; се гарні гадки, та лише для пермітників, котрі не є ні учительські, ні народні. Нехай буде і так. А, які то гарні гадки учительських та народних по рецепті п. Н. М.?

Вище учительське образоване, се найвищий ідеал легітимний кожним учителем і без рецепти п. Н. М.

Ви п. Н. М. пишете, щоби не ділитися на партії та секти. А коли се було межі нашими учителями? Про щось подібного нікому і не снілось аж Ви п. Н. М. взяли ся до сєї похвальної роботи. Робіть так на далі, а плоди будуть обильні.

Наколи ми хочемо, щоби в нас була організація, ми не повинні на початках ділитися на жадні класи, а робити спільно, бо я вірю, що і між пермітниками є люди гарні і вже не далекий той час, що в нас пермітників не стане та кожний постарася о вищий степень учительський. Однак на разі годі, бо не кожний має тут родину, котра би помагала йому матеріально в дальших студіях, а не оден є такий, що під теперішню пору ще мусить і свою родину удержувати.

Тепер будьте терпеливі п. М. і если берете ся до войовання, то войуйте в чесний спосіб, а не накидайте ся на тих, що не годять ся з Вами.

А. Штик.

Вонда, Саск.

Слава Ісусу Христу!

Хвальна Редакція!

Прошу помістити отсих пару слів до “Дрантюха” в нашій часописі.

Безцельний “Дрантюху”! Хто-но тебе писав і хто тебе кликав, що ти ідеш до мого

хати? Правда мій чоловік писав і просив тебе, щоби ти не ішов до мого хати, а ти таки лізеш...

То я тебе мушу отсею дорогою сама просити. Публічний “Дрантюху” ти безцельний і малюєш нашого лютого Епископа і лізеш до мого хати дітий гіршити. В моїй хаті не маю де тебе подіти. Читати тебе не хочу, черевика в тебе обтерти не можу, бо мусіла бим і черевик викинути; дрова бою ся тобою підпалювати, щоби той соху не позарушав моїх дітий; ти зараза, ти джума, що губиш людські душі. Я маю що читати. Наша дорога часописі провадить до спасення, а ти, безцельний Дрантюху, є загуба душі. Не лови так багато; тримай те, що зловив, бо коли зачнеш за багато ловити, то і ті потратиш. Вже від тебе утікають, а еще дасть Бог, що і всі решта втічуть, а ти підеш до Гімлі на каліну, або на моремухи. Ще ти геть пропадеш і до мене не ходи. Трасця тобі!!

Здоровлю читачів К. Русина.

Марія М.

Глен Елмо, Ман.

ДІТЧЕ СВЯТО.

Хвальна Редакція! Прошу ласкаво помістити мою допис у нашій часописі про вакаційне свято наших дітий, яке відбуло ся в неділю дня 4 липня в школі Хмельницький, за старанням нашого учителя п. Е. Микитюка.

Коли у нас не було через рік року учителя (не можна було дістати ніде учителя), то наші діти просили в своїх дописі наших трестів о учителя. І ми постарали ся. Учителя дістали доброго, щирого патріота, котрий для нас зробив чимало добра. Зорганізував читальню “Просвіти”, підняв Різдвяних Свят підготовив і розіслав школярів коледувати, котрі заколидували значну суму на Повсєний Фонд України. Також завіз коло школи гарний порядок. Огород виглядав знаменито, та як сам інспектор висловив ся похвальними словами і сказав, що се не бачив такого порядку в цілій Манітобі, як у нашій школі. Іспит з ан-

глійського відбув ся при кінці школи, а з руського в дні 4го липня.

На те дітче свято походили ся тати і мами дітий. Також і другі гості, між котрими було багато чужинців, походили ся, щоб послухати нашого цвіту будучности.

Школа в середині була прибрана вінцями довкола чисто та панувала вірцева, а присутні гості нетерпеливо очікували на те велике торжество, яке мало розпочати ся пів до третьої пополудни. Учителі розпочав свято Господню молитвою Отчечаш, а в слід за тим пояснив в короткій промові значіне науки і школи. По промові були сльви, декляції майже усіх школярів.

Один із трестів згадані школи в імені всіх присутніх подякував п. учителеві за його труд і працю між дітьми за послідних шість місяців його побуту між нами, а присутні нагородили учителя оплесками і відсьвітанем “Многоліття”. Потім учитель подякував присутнім за їх щире признане а родичам дякував, що послали своїх дітий до школи. В своїй довгій промові пояснив п. учитель слова, які були написані на таблиці “Руська мова не вмере не загине!”. Після сєї промови жещинці зосібно вставали і дякували учителеві за його щирі і не легку працю. На кінці відіпівали всі стоячи “Ще не вмерла України” і “Гад сєй ді Кінг”. По молитві, дітий випущено зі школи, котрі радо розійшли ся з нагородою пильності в руках, а з веселою усмішкою на устах домі. Нагородили для дітий спровадив сам п. учитель і обдарував наших дітий.

Дорогі Читачі “Кан. Русина”! Ви знаєте, яка нас радість огорнула в той день! Усі Родичі зрозуміють ту радість та поділять ся з нами. Та не так сталося, як ми думали, бо по великій радості звичайно наступає смуток, а насем і плач. Таке і у нас стало ся. Як я вже писав своєю часу в К. Русині, що дехто з наших людей за келішок алькоголю лізав би у зміг. Правда, не кожний зробив би

се, але суть такі одиниці. Тай на нашій колонії є такі і чоловічок, що в кождім народнім ділі стає зрадником. Епископ згаданий чоловічок подібно до себе пару, тай пішли голосити між людьми та говори на уряд шкільний і учитель, що коло школи не потрібні ані городу шкільного, ані жадної поправки і кількох ма, до свідомих фермерів удадо ся їм підбунтувати.

Та ми віримо, що се все ми не ся і будемо дальше працювати над собою та над своїми дітьми.

Здоровлю читачів “Кан. Русина”.

Олекса Ореняк.

Честь і слава Вам щирі патріоти з Глен Елмо. Честь і Тобі щирий учителю зі школи “Хмельницький”. — Нехай зодоби одиниці не сплять Вашої роботи між Народом. Не дивіть ся на жадних обманців, що то старають ся різними способами людей відтягнути від науки, а тоді нам усім усміхнеть ся красна доля!

Редакція.

Торонто, Онт. 2. серпня.

Хвальна Редакція!

Оден з моїх знайомих віддав мені лист свого брата Павла, котрий походить з села Махновець а тепер перебуває в Києві, з просьбою, щоб відістали його до Хвальної Редакції “Канадійського Русина”. Лист дуже цікавий з огляду на поведене ся уступачих Москалів з Галичини. Хвальна Редакція зволить помістити сей лист в можливо найкоротшій часі в своїй часописі, а оригінал приймати до воєнного музею.

З поважанєм

О. Б.

Київ, дня 5. липня.

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Братя!

Еи може не знаєте о нас де ми знаходимо ся і що в нашім краю дість ся. Але залезно знаєте, що коло нас не гаразд. Тому я хочу децо написати про наше село.

Ми всі хлопці в літах від 18 до 50 літ всімо в Росії. Жінки, діти і старі анімалисьмо в дома. Є нас тут всіх 30 хлопців з нашого села і наш святишник і професор також. Ми

приїхали разом і разом тут в Києві ще до якого часу не перебуваємо. Дальше що з нами буде, — незнаємо. Є тут також багато людей з інших сіл і сьвященників і Жидів. Ми хотіли б написати до своїх жінок і дітий, але не знаємо, чи отримають вони. Отже Дорогі Братя, коли сей лист дістанете, то ми всі просимо Вас, оголосіть його, щоби довідали ся в Канаді люди з нашого села, та щоби кожний написав хоч оден лист до нашого села. Ми всі разом здорові і вже 4 дні ту в Києві перебуваємо. Просимо Вас написати до наших родичів: до нас не пишть, бо ми єще не на місці.

Більше не можу писати, здоровляємо Вас всіх, будьте здорові і, Братя, молись ся за нас.

П. Дзюрмон.

Дорогий Микасю і Семцю! Прошу Вас, написати до дому, до нашої старенької мами. Я лишив їй ледви живих від плачу в розпуці. Напишіть слово потіхи.

Дорогі Братя! — Несподівав ся я бути тут, де я є тепер є в Києві. А біда і нещастє там в нашім краю! Як знаєте, я мусів забрати ся з дому, тай лишив дрібенські діти, жінку і стареньку ледви живу маму. Відпрощавсь в дорогу з великим жалем і плачем і в розпуці немовби до гробу випроваждали нас. Вже півтора тижня, як ми виїшли з дому, тай не знаємо, що коло них дість ся. Чи они ще живі?... Їсти не мали що, бо все забрано. Я не можу довідати ся від них нічого, а та кож не можу їх повідомити про себе. Прошу Вас Дорогі Братя, написати до дому за мене, що я і всі з нашого села в Києві і всі здорові.

Зістаньте здорові, Ваш брат

П. Дзюрмон.

Усім ВП. Землянам, що надсилають нам ласнаво листи з рідного краю, складаємо отсим щирі подяку. А при нр годі зазначаємо, що радо вілбирати будемо оригінальні листи (не переписані!) разом з оригінальними конвертами та увагам адресатів для будучого Українського Воєнного Музею. Редакція.

3 святоточних хвилю у Львові.

“Нове Слово”, яке зачало виходити у Львові зараз по о-свобожденню міста, ч. 1. з 23. червня с. р.). З нагоди прибуття побідоносної армії приурочено ціле місто святоточний вигляд. Зі всіх українських інститутів і українських приватних домів повівають українські, австрійські і німецькі стяги, вікна і балкони сьвятоточно прикрашено килимами і цвітками. Скрізь снують ся по місті численні гурти Українців з сьвятоточними відзнаками і цвітками і окликають ви-тають перехожі австрійські і німецькі війська. Вскороті може прийдець ся нам гідно привітати наших Орлів — Стрілців — борців за Україну.

Поворот збігів.

По занятю Львова нашими військами вернуло багато селян збігів з львівського повіту, які перед битвами схоронили ся до Львова, до своїх сіл. Крім селян вернули також до Студити, які підчас московського панування мешкали в своїм монастирі при у.з. Петра Скарги у Львові.

ри, що она не є спосібна до втравалої праці, а також не є она доброю на опас. І знов дитиною, худоба сильна до праці або добра на опас не бу-де давати багато молока. Хто хоче держати худобу, та мати а не усе три пожитки, то з гор-ри мусить знати, що така худоба не буде відзначувати ся в жаднім з-тих трох напрямів.

Дятого жінний господар повинен уміти розважити господарські обставини, се-ред яких приходять ся йому господарити і виробити собі ху-добу, що визначає ся одним з трох напрямів пожитку. То-ді може мати певність, що то-та худоба дасть йому найви-щий пожиток в вибранім на-прямі.

Розуміє ся само собою, що коли приміром виберемо собі молочну худобу, то по видо-сти і продати різниково. Ріш-нож можна і ужити до праці молочну худобу, але праця та-кої худоби не може бути ви-травалою.

Вибір раси.

Коли вже господар вибрав собі напрям пожитку, тоді тре-

ба йому оглянути ся за расою яка знає ся що дає пожиток в певнім напрямі.

Вибір розплодових зьвірат.

Коли вибрало ся расу, що відповідає бажаному пожитку, тоді треба доконче докона-ти старанного вибору поодиноких зьвірат той раси. Расове зьвіря повинно, але не конечно мусить бути ужиточним в до-маганім напрямі. Єпротім хо-дить о степені пожитку. Бо-от можемо мати дві расові ко-рови: одна дає річно 2000 лі-трів молока, а друга 2500 лі-трів. Пова тим одна корова мо-же мати якісь хвори в будові тіла, або знов її організм мо-же носити в собі нераз зовсім виразні сліди якоїсь хвороби. Дятого кожний господар по-винен навчити ся оцінювати вартість худоби. Памятати на-лежить, що оцінка повинна відносити ся не лише до короз але і до бугайів, бо бугайі пере-діляють в однаковій мірі, як і корови ужиткові прикме-ти на потомство.

З загальної науки хову до-

машини зьвірат знаємо, що є два способи оцінки ужиткової вартості зьвірат, а се власне оцінка на підставі вишних зьвірат і на підставі ста-дних книг.

Подемо тепер важніші ці-ли худоби залежно від ви-сшедних трох напрямів пожит-ку.

(Дальше буде.)

ПОШУКУЮ

заняття при паровій машині.

Посідаю відповідну практи-ку і знанє якого вимагає ма-шинна до молочена збіжжа. Ро-боту можу обияти сейчас, а в часі живи можу їхати з ма-шиною. Интересовані зго-лосити ласкаво зголосити ся до:

WASYL HUDYMA, FCAM LAKE, SASK.

ПОТРЕБА.

русько-англійського квалифі-кованого учителя до школи По-долія №. 1157. Интересовані зво-лять зголосити ся до:

THE SEC. TREAS. of Podolia S. D. No. 1157, SIFTON, MAN., Box 18.

ЛИСТ З СТАРОГО КРАЮ.

Форт Віліям, 27 липня.

Хвальна Редакція “К. Рус.”!

Прошу помістити лист, я-кий я отримав з старого краю від своєї жєни, з села Іванко-ва, повіт Борщів, Галичина.

Лист звучить:

Іванків 25 мая, 1915.

Дорогий мій мужу! — Пи-шу до Тебе в край далекий, за води-глубокі в далеку сторо-ну: за ліси широкі і гори висо-кі і у чужую чужину. Лист я від Тебе отримала за ко-трій тобі сердечю дякую, щом ся довідала о твоїм здо-ров'ї і поведженю.

Коли я отримала від Тебе лист, не могла читати з жалю: сльози очі заливали і сама со-бі не вірила, чи лист від Тебе чи від кого иншого, бо в такий час який теєр є коло нас, тру-дно листа отримати. Як ся довідали сусіди, що я маю лист з Канади, то були пошо-дили ся як на весіле, бо коло нас люди говорять, що всі лю-ди виїхали з Канади до в.л.н. Від серпня ніхто в нас не мав ще листа з Канади.

В нас тепер не так як було

передом. В нас в селі був ве-ликий плач, як наші люди ви-бірали ся до війни. За два дні забрали жандарми всі ха-лопи до егзицирки а лишили ся самі жінки. Мій брат І-ван пішов також, а твій брат Юрко поїхав на Форшпан і ще нема где до тепер. Твої мама-че живуть але слабі. В неді-лю як поєхав до церкви, то плачуть як малі ді-ти... Хох робота була прикра- в в живня і домі були на пер-шоді, але при Божій помочи позбавили хліб і поєсївали зноє на зиму. Наступила зи-ма... ще гірше сумно і страш-но стало, бо до нас інші люди прийшли. Ми зразу бояли ся і не могли їх розуміти, а они кажуть “хороша красава де-вушка”.

І гроші в нас є тепер дво-які: наші і російські, але що з того? Коли приїде ся щогь продати то дуже тано, а коли по купити, то дуже дорого. Че-ревики тепер коштують 15 ко-рон, полотно 75 кр., сіль 30 кр., мило 15 кр., хустина 15 кр., передом з К. От така тепер біда коло нас. За гроші купу-ваємо: Передом як тато ку-

пували поле то лекше було по-значити 600 К. як тепер 60 со-тиків, а часом як земля потра-пиє ся, то аж шоби у вікнах пу-кають. В Скалі тепер почти нема і не доходить, ані листи, ані газети. Ми не знаємо, що тепер дієть ся в сьвітї. Науки шкільної в нас тепер не ма-ло в тій великій школі тепер-інші люди господарують. Про-фесорів також нема. Бєлєке наше село, а виглядає дуже сумно. Бог старий господар: Він знає що робити! Написа-ла бим багато, але не вільно. Я лист писала в дома, а листи носила на почту до Орини в Росію, що лежить дві милі від-границі. Я тоді не змучилась була від ходу, але від плачу, бо моя гадка — думка не та-ка була. Я гадала собі що не за довго уже побачу ся з Те-бою; але здаєть ся що і на да-льше сама я лишу ся.

Сими словами кінчу писа-не і сю коротеньку розмову з тобою мій мужу, і поздоровля-ю Тебе по многи рази до мило-го побачення. Твоя жєна

Анна.

Історична повість Равіти - Левинської.

Другого дня, коло полудня прийшов Метвій, з ним не було ні міхоноші, ні бандури. Старий дуже був засмучений, ніби піся тяжкої хвороби. Видко не мало походить він дісами та ярами, бо його сіра свита вся сьвітла дірами; на спині й ліктях висіли одірвані латки; одна пола коротша за другу — певне пішла на онучі; на шії ледве примітно було комір сорочки, чорної, як земля; розкрити була пащуха на засмажених грудях. Постіли, зовсім витерті на патах, ледве держалися на ногах, звязані мотузочками, а вуздики терли голу шкіру; вся одежа була пошарпана та в латках.

Такий вигляд мала його зроблена поstatt, що показала між здичілими грушми та яблунями. Старий підійшов до хати; пильно дивився він навколо, але нічого не помічав; на виду його була помітна тривога здивовання; — він шукав когось і не знаходив, придивлявся до гололів у лісі; нарешті примітив на траві Вердану, з посміхом підійшов до його і став, як вкопаний; трудно було в цьому бідному помираючому пізнати ще так недавно дуже здорового народного проводиря. Вердан лежав білий і нерухомий, як мрець; від соняшного сьвітла, що падало на його обличчя, воно здавалося ще більше; високе чоло у зморшках від думок та клопотів останнього часу вражало смутком, що застиг на йому.

Матвій дивився мовчки, нерухомо. З хати вийшов Гнат і тихо рукою зробив знак: не розбуди, він спить. Але в ту хвилину слабій розплющив очі, побачив Матвія і був дуже здивований його змученим, затрівоженим обличчям.

— А що? — спитав він, прочувачи що не тихо.

— Прогнали на сей раз, брате, — відповів старий. — А чи знаєш, хто стріляв з по-за Ботубаєвої могили? — Москалі.

Вердан похитав головою.

— Так я і дотавував ся... ми попали в лабеті; хотіли собі послужити, а послужили другим! — Вони хитріші за нас, — додав він згодом.

Тепер викрила ся несподівана зрада Чалого і незрозумілий напад на гайдаків полковника Полянського. Матвій сказав, що Чалого купили милостями та подарунками, а Полянського посилали з ним несподівано. Єже після того, як виступив Вердан до Шаргороду він довідав ся, що Лещинський зрік ся корони, що мала перейти до слабосильного Августа Саксонського. А що новий король просив московський уряд допомогти спинити повстання, то Полянському був приказ іти на гайдаків. Зєднавши ся з ляхами, він тільки виконав наказ.

Гнат мовчки, насупившись, вислухав оповідання старого про зраду Чалого та вчинок Полянського.

— А чим заплатили Саві за його зраду? — спитав він Матвія.

— Землею та шляхецтвом.

Настала мовчанка.

— Не дочекає він потіхи ні з землі, ні з шляхецтва, — сердито сказав молодий козак; — не буде більше зраджувати своїх!

— Треба трохи почекати! — заспокоював його Матвій.

— Почекаємо — відповів той, — а тому шибеникові Саві так зніму голову!

Над вечір Гнат осідлав коня і поїхав на Джуринські хутори довідати ся про Гурдія та побитих гайдаків, а Матвій лишив ся коло хутора. Місяць вже високо підняв ся на небі, коли Гнат вийшов з лісу. Тихо і суво киїно було у стіну, а білі проміння місяця відбивали ся срібним сьвітлом на степовій траві, що хитала ся від вітру. Кінь по-малу переступав у високій траві, від часу до часу нахилив голову і зривав високі голівки квіток, а козак уважно оглядав долину, де ще так недавно було бовнище. Що далі, то частіше зустрічали ся трупи людські і кіські, а далі, за Котлубаєвою могилою, чути було, як заводи́ли вовки, гавкали лисенці і все се разом творило страшний згук, що розходив ся по долині, а степ знову повторяв його безкінця — краєм; що ближче до могили, то більше потоніла була трава, частіше зустрічали ся трупи, знати було, що тут найстрашніше було бовнище. Що хвилини можна було побачити разом з недоїдками трупів лежачого на траві вовка, що, нажершись свіжого людського мяса, не міг рушити з місця і тільки по-малу блукав блискучими очима за конем і верхищем, або вмигав вискочити з-під ніг лисиця з людською рукою або ногою в зубах і побіжить по стіну. Далі ціла зграя

вороння і шулік що посідала ночувати на обгрізених трупах і тепер налякана кінською ходою, з криком підіймала ся і ширяла в повітрі.

Гнат їхав ступою, коли враз кінь почав спотикати ся і він помітив скільки десятків трупів, що лежали один коло одного, а круг них розкидані поломані рушниці, шаблі та пістолі; — все се показувало, що вони довго і завзято бороли ся. Він почав придивляти ся, чи нема когось знайомого і коло одного спинив ся; вбитий лежав ниць, але одежа і вся постать здала ся Гнатови знайомою. Він зліз з коня і повернув мертвого: се був Гурдій Грива. Голова його була розрубана шаблем і мабуть через ту рану він упав з коня і все лице залило ся кровю; але рана на голові не була єдина; скільки дір на одеджі показували, що були ще рани від другої зброї. Видко було, що він дорого продав своє життя; в пороховищі не було ні зерна пороху, в пістоліх також пусто, а спис зломаний. Гнат довго стояв над труном і шось думав.

— Почекай, зраднику! — залаттиш ти мені за все се! — сказав він нарешті і, скочивши на сідло попрямував до Джуринських хуторів.

Після півночі на тім самім місці показало ся кілька іздців: то Гнат вертав ся з чотирма козаками; підійшовши до того місця, де лежав труп Гурдія, він спинив товаришів.

— Тут! — сказав він коротко.

Козаки злізли з коней, постелили на землі килим і положили на него тіло; Гнат підняв пістолі, поломаний спис і всю иншу зброю покійника.

— Віддам все се в Мошнях разом з головою того зрадника.

Козаки знов посідали на коней, у руки взяли кінці килима, так що тіло Гурдія лежало ніби на ношах, — і по-малу рушили вперед до Дабіжнього хутора.

Досвіта вони були там. Козаки з своєю пошею лишили ся на дворі, Гнат один зайшов у хату. В кутку ледви блимав каганець і мало що сьвітло своїм червоним полум'ям. Вердан не спав; рана його мучила коло нього сидів Матвій. Коли на дворі почу ся гомін і кінське тупотіння, слабій звернув ся до нього.

— А поглянь, друже, що там таке?

— Мабуть наші...

Старий підійшов до вікна і ледве міг розпізнати.

— Се Гнат, — сказав він ніби про себе і вернув ся на своє місце.

Через хвилину зайшов Гнат.

— Знайшов Гурдія... — почав він.

Обидва здивовано подивили ся на него.

— Привезли ми його тіло порубане — даві казав він по-малу.

Слаби насили підвів ся, не спускаючи ока з Гната, і сказав зворушенням тремтучим голосом:

— Недав ся такий!

Потім він перехристівав ся і тремтучим голосом почав казати молитву; за ним перехристівав ся і Матвій.

— Царство небесне, вічна пам'ять! Нехай йому земля пером! Добре зробили, хлопці, що привезли його, поховалимо його тут, щоб вовки не розносили його кісток по полю!

(Дальше буде).

ЧИТАЙТЕ!

Коли хочете читати нашу Часопис з чудовою історичною повістю п. з. „Прибій Дорогі“, відігніть і пришліть нам понижай купон:

Пропшу послати мені „Канадійського Русина“ з чудовою історичною повістю п. з. „Прибій Дорогі“.

Ім'я і навісво:

Місцевість:

Почта:

ВІННА ПЕРЕСЛАДА... \$1.00
ЗА ДВА РОКИ ЛІШЕ... \$1.50

ЗМІНА АДРЕСИ.

Моя попередня адреса була така:

Місцевість:

Почта:

Тепер прошу послати мені „Канад. Русин“ на адресу:

Місцевість:

Почта:

Ім'я і навісво:

ЗВІТ ЗАРЯДУ ШКОЛИ СВ. ЙОСАТА В СІФТОНІ.

Понисше вичислені ученики перейшли іспит з як найкращим успіхом:

Предмет.	Четверта	
	Перший	Другий
Катехизм	Міх. Нойовий	Ник. Рудяк
Рахунки	Ник. Рудяк	Дм. Гуська
Композиція	" "	" "
Руська Граматика	" "	Петро Гайовський
Speller	" "	" "
Історія укр. Руси	" "	" "
Перевід	" "	" "
English Composition	Ник. Рудяк	Дм. Гуська
English Grammar	" "	" "
Біблія	Петро Гайовський	Ник. Рудяк
Читане руське	" "	" "
Читане англійське	Ник. Рудяк	Петро Гайовський
Каліграфія	" "	Міх. Нойовий
Географія	" "	Петро Гайовський
Успіх в науці цілого року	" "	Дм. Гуська
Пильність цілого року	" "	" "
Огородництво	" "	Во. Антонів
Гімнастика	Юл. Кравз	" "
Мова французька	Дм. Гуська	" "

Предмет.	Трета	
	Перший	Другий
Катехизм	Юл. Кравз	Іван Кропивницький
Рахунки	Ант. Шепеляк	Юл. Кравз
Композиція	Юл. Кравз	Ник. Солтис
Руська Граматика	" "	Ант. Шепеляк
Speller	Міх. Нойовий	Юл. Кравз
Історія укр. Руси	Юл. Кравз	Ник. Солтис
Перевід	" "	" "
English Composition	Юл. Кравз	Гри. Господарик
English Grammar	" "	" "
Біблія	" "	Ант. Шепеляк
Читане руське	Ант. Шепеляк	" "
Читане англійське	Юл. Кравз	Юл. Кравз
Каліграфія	Ант. Шепеляк	Ант. Шепеляк
Географія	Міх. Нойовий	" "
Успіх в науці цілого року	" "	" "
Пильність цілого року	" "	" "
Огородництво	" "	" "
Гімнастика	" "	" "
Мова французька	" "	" "

Предмет.	Друга	
	Перший	Другий
Катехизм	Ів. Мадараш	Вол. Мартинюк
Рахунки	Міх. Тракало	Ів. Мадараш
Композиція	Том Кучеравий	Вас. Мозоль
Руська Граматика	" "	" "
Speller	Вол. Мартинюк	Ів. Мадараш
Історія укр. Руси	" "	Вол. Мартинюк
Перевід	" "	" "
English Composition	" "	" "
English Grammar	" "	" "
Біблія	" "	" "
Читане руське	Гр. Смада	Вас. Мозоль
Читане англійське	" "	Том Кучеравий
Каліграфія	Вас. Мозоль	" "
Географія	Т. Демчук	Вол. Мартинюк
Успіх в науці цілого року	Вас. Мозоль	Т. Демчук
Пильність цілого року	" "	" "
Огородництво	" "	" "
Гімнастика	" "	" "
Мова французька	" "	" "

Предмет.	Перша	
	Перший	Другий
Катехизм	Вас. Барабаш	Н. Антонів
Рахунки	" "	" "
Композиція	Ів. Мадараш	Йосиф Крушельницький
Руська Граматика	" "	" "
Speller	Вас. Барабаш	М. Романів
Історія укр. Руси	Ник. Антонів	Ів. Мадараш
Перевід	" "	" "
English Composition	" "	" "
English Grammar	" "	" "
Біблія	" "	" "
Читане руське	М. Романів	Ів. Мадараш
Читане англійське	" "	" "
Каліграфія	Ів. Мадараш	Н. Антонів
Географія	" "	" "
Успіх в науці цілого року	Ник. Антонів	Ів. Мадараш
Пильність цілого року	Йосиф Крушельницький	Н. Антонів
Огородництво	" "	" "
Гімнастика	" "	" "
Мова французька	" "	" "

Шкільний Заряд чую ся зобов'язаним зложити отсим сердечну подяку слідуючим ВП. Доробіям за їх видатну поміч і опіку. Преосв. Епископови Кир Никиті, о. Делярому з Йоркстону, о. Дидикови з Вінніпегу, о. Гурі з Едмонтону, о. Др. Редкевичови з Вінніпегу, о. Др. Перепелиці з Монреалю, о. Боарчукови з Торонто, о. Думичови з Кенора, о. Ганьо, ВП. Скоропадковичи з Вінніпегу, ВП. Демчукови і Валеті з Сіфтоні.

Число дітей вписаних вписано сить 40. Коли хто з ВП. Родичів бажав би умістити свої діти у висше згаданім місіонарським заведеню в Сіфтоні, зволить ласкаво повідомити о. Директора як найскорше. Наука розпочинає ся з днем 15 вересня с. р. Дуже важним є, щоб Родичі послали свої діти до школи в час, бо коли поспіляють до школи пізно, тоді траплять і новодрибувці і ті, що вже були в школі давніше.

Всяких інформацій в справі прийняття до висше згаданого заведення уділити радо Заряд.

За Управу:
о. Сабурса, Директор.

ДВОХ БРАТІВ ОДНОГО ПЕРЕКОНАННЯ. ГОВОРЯТЬ О ПРАВДИВІМ ДІЛАННЮ ДОДАД КІДНЕЙ ПІГУЛКАХ.

Йосиф і Нілбон Росс вилічили ся зі своїх недуг.

Пойнт авкс Автардес, Кве. 26. липня. (Спеціальне). Панове Йосиф і Нілбон Росс, добре знані тут мешканці, подають одну спільну заяву в справі вислідів наслідком уживання

„Dodd's Kidney Pills“

П. Йосиф Росс говорить: „Могу сказати, що єсьм задоволений з Додд'є Кідней пігулок. Я терпів болю в жовудку і крихав і вилічив ся Додд'є Кідней пігулками.“

П. Нілбон Росс говорить: „Я терпів на біль в боці. Брат мій намовив мене, щоб я спробував

„Dodd's Kidney Pills“

Я зробив се і вилічив ся. Додд'є Кідней пігулки є середником натуральним, бо лічать нирки. Вилічені нирки усувають всяку нечистоту і всякі зародки недуги з крові. Се значить, що чиста кров циркулює в жилах, розносячи позитивні складники і силу до кожної часті тіла.

Додд'є Кідней пігулки коштують 50 центів коробка а-бо 6 коробок за \$2.50 в усіх складах або:

The Dodd's Medicine Co., Limited
Toronto, Can.

УКРАЇНСЬКА КОРРЕСПОНДЕНЦІНА КОЛЕГІЯ,

під управою
Проф. Др. Ол. Сушча
10-місячний курс \$15.00.

Одинока нагода навчитися при помочи поштової переписки писати гарні і грамотні листи до Родичів, знайомих і дорогих Вам осіб, розумні дописи до Часописи, статі, оповідання і т. п.

785 McDermott Ave., Winnipeg.

ПОЗІР РОДИМЦІ!

Час тепер тяжкий, а заняття дуже мало!

Найліпша пора тепер взяти ся до діла на фармі, а знаєте самі, що на фармі чоловік з своїм паном.

Панове! уважайте, що наступити! Ми отворили офіс випродажи фармів, майже в кожній часті Західної Канади.

І ми придумали легкій і дуже практичний спосіб учини ся АНГЛІСЬКОЮ мовою, читати, писати, говорити рахувати, і т. д. Наука англійської школи триває 9 місяців.

Панове! если вам интересно почути про фарми, або про легку і практичну науку АНГЛІСЬКОЮ мовою, то прошу аголосити ся до нас по інформації на адресу:

K. SALYA
The Western Realty Agency
159 River Street W.
Prince Albert, Sask.

РУСЬКИМ ДІТЯМ.

Марі Тейн.

ПРИГОДИ ТОМА СЕРА.

(Дальше).

XXX. Гулянка.

Хоч і кажуть, що п'ятниця важкий день, але тієї п'ятниці вранці Том почув гарну новину: учора сестра Тачерів вернула ся в містечко. На якийсь час Том зовсім забув і про ін дійця Джо, і про скарб і всю свою увагу звернув на Беккі. Він побачив ся з своєю улюбленою і вони довго гуляли ся з цілою юрмою товаришів у всякі веселі гулянки, — у ліжмурки, ховали ся, то що, — аж поки потемніло ся. День скінчив ся аж занадто гарно: Беккі довго докучала своїй матері, щоб нарешті завтра відпустила її до містечка. Але мати не хотіла. Дівчина страхнула, і пані Тачер нарешті згодилась. Дівчина страхнула, і пані Тачер нарешті згодилась. Дівчина страхнула, і пані Тачер нарешті згодилась.

Другого ранку, годин у десяти, веселі галасливі хлопята почали збирати ся до судді в хату; скоріе все товариство готове було в дорогу. Старіші люди не мали звичайно йти з молоддю, щоб не завважати. Вони певні були, що під доглядом двох — трьох дівчат років вісімнадцятих — двадцятих, та кількох хлопців років двадцяти трьох дівчати ніякого лиха не стануть ся. Щоб перевезти всю юрбу, нанято було старенький пароходик. Весела юрба пішла найголосливішою вулицею, тягнучи кошики з харчем. Сід був хорий і не міг йти на гулянку, то й Мері зосталась біля його, щоб сам він не пудив ся. Прощаючись, пані Тачер сказала своїй дочці:

— Беккі, дитинко, ви вернете ся пізно, ти втомилась. Чи не краще б тобі переночувати в когось із поділ, що живуть поблизу пристані?

— Добре, мамочко, я переночую в Сюзі Гарпер.

— Гляди ж, будь, любимо і гарно поведи ся в чужій хаті. — Знаєш, що ми зробимо, — сказав Том дівчинці, як вони трохи одійшли. — Замість, щоб йти до Гарперів, підемо краще до вдови Дуглас, що живе на горі. Вона дасть нам молодшого морозеного. У неї по-дня буває морозене. От як вона зрадіє нам!

— А справді, се буде страх весело!

Але зараз же Беккі замислилась.

ПІГУЛКА ЯКА ПРИНОСИТЬ ПОЛЕКШУ.

Коли хтось по їді чус опресію і гнет в середині, може бути певним, що терпить на диспепсію. Єя недуга буде довго уперто мучити, коли її не перешкодить ся.

„Parnelle's Vegetable Pills“ є одним і найпевнішим ліком, який пожити приносить полекшу. Сі пігулки є зроблені в той спосіб, щоб усувати диспепсію, а їх лічництво власності потверджують ті, котрі їх уживали.

— А що мама скаже — промовила вона.
— Та хіба вона знатиме? Дівчина вагала ся.
— Мені здасть ся, що це наче негарно так зробити, хоча...

— Ото яка дурниця! Твоя мама навіть не знатиме, яке ж тут лихо? Їй треба одного щоб ти була в безпешному місці, щоб тобі нічого лихого не стало ся, я навіть певний, що вона сама послала б тебе до пані Дуглас, як би задумала про неї.

Усякі ласощі у пані Дуглас — яка це була велика спокуса! Том довго вмовляв і нарешті таки вмовив Беккі. І вони рішили нікому не говорити про сей чудовий план.

І зненавця Том згадав, що може саме цієї ночі Гек прибіжить до його і подасть гасло. Думка про це дуже засмутила його веселощі. Але все ж він не думав зрешті ся йти до вдови Дуглас. Та й чому не йти, — міркував він собі, — адже ту ніч Гек не прибіжав, то чому ж неодмінно мусить він прибігти цієї ночі? Ласощі та веселощі в печері безперечно будуть, а скарб ще хто-йзна чи буде. І через те він наваживсь зовсім забути про скриньку з грішми.

Продививши ся водою три милі, пароходик увійшов у сагу, в лісі, і там приїхав до берега. Весела юрба виспала на беріг і незабаром у лісі ти пошпиля залунали дитячі голоси, сміх, дзвон.

Як уже нагуляли ся у всякі гулянки, то діти, розчервонівши ся, заснавши ся, прибігли до табору страшно толоді і заходили ся коло кошиків з смашною їжею та з ласощами. Понаїдавши ся, всі поїдали під великими дубами в холодочку відпочити та побазікати. Один хлопчик спитав, чи не хоче хто піти в печеру Мак-Дуглеса.

Схотіли, звісно, всі. Витягли з кошика свічок, що догаладала ся положити пані Тачер, і вся юрба подерла ся на шпиль. Вхід у печеру був досить високо на шпиль збоку, і був він у низу ширший, а в горі гострий, от як літера Л. Товсті дубові двері стояли навстак. За дверима була комірчина, вирубана в камені. Холодно в її було як у льодовиці, а кам'яні стіни були такі вохкі, що аж вода блищала на їх крапельках. Як таємниче й поетично було стояти о тут у темряві і дивити ся з леу долину, залиту пишним сонячним сявом! Але молоді недовго цікавили нове, і незабаром знову почала ся метушня й галас. Тільки що засвітив один хлопець свічку, як усі кинули ся гасити; хазяїн свічки не давав гасити, але її з реготом вибито йому з рук і знову почало ся те саме наново. Одне кожій забави було край: довгою вервечкою пішли діти в низ крутим середнім хідником. Свічки блимаючи, освічували високі кам'яні стіни, вирубані в скелі, мало аж не до самої її вершини. Стіни були заввишки мало не десять сажень і в горі сходили ся як скелі. Середній хідник був завширшки сажнів півтора. Подекуди з його йшли хідники вбік, такі саме високі, але ще вузкі. У печері Мак-Дуглеса був шпиль лабіринт усяких кривих хідників, що розходили ся як гілки від стовбура, а де кінчали ся — невідомо.

Казали люде, що можна блукати поспіль кілька днів і ніч по цих поплутаних хідниках і не знайти виходу; так саме можна спускати все нижче й нижче в землю і не дійдеш до краю лабіринту. Ні одна жива душа не знала цієї печери, та й мудро було знати.

Більшість молодих парубків та дітей бачили тільки частину її, з самого краю, і нікому й на думку не спадало відважити ся піти далі за цей знайомий хідник. Том знав печеру не краще за кого иншого.

Веселе товариство пропечією пройшло середнім хідником більш як пів милі; потім потроху почали малими гуртками або й парами заходити в бокові хідники, — дітям хотіло ся побігати темними хідниками, дотаняти одне одного, або засідати в тих місцях, де хідники сходили ся. Деякі гуртки могли так з півгодини ховати ся від інших, не заходячи за ту частину печери, яку всі знали.

ЛИСТИ НАШИХ ВІРЛЯТ.

Слава Ісусу Христу!

Хвальна Редакція!

Я є школяркою, маю 10 літ і ходжу вже один рік до школи. Я вже скінчила третю класу руську книжку. Маємо руського учителя і дуже ми любимо його, бо добре нас вчить. По вакаціях підемо знов до англійської школи. Я дуже люблю ходити до школи.

Прошу не гнівайте ся Пане Редактор. Може я що зле написала, то прошу вибачити. Се мій перший лист, то може і зле буде дещо. Але хочби і було що зле, то прошу не жидайте до коша. Поправте, а я буду читати тай буду уважати на ті блуди, які я поробила. Се буде для мене корисним.

Здоровля Вас сердечно
Ваша Геня Нізюк.

Дорога Геню! Добрий спосіб придумала Ти, коли хочеш навчити ся рідної мови. Читай же уважно свій лист до нас, а певно скористаєш багато. Лист пиши до нас частіше. Придаєш до нас своїй збоку, а в горі гострий, от як літера Л. Товсті дубові двері стояли навстак. За дверима була комірчина, вирубана в камені. Холодно в її було як у льодовиці, а кам'яні стіни були такі вохкі, що аж вода блищала на їх крапельках. Як таємниче й поетично було стояти о тут у темряві і дивити ся з леу долину, залиту пишним сонячним сявом! Але молоді недовго цікавили нове, і незабаром знову почала ся метушня й галас. Тільки що засвітив один хлопець свічку, як усі кинули ся гасити; хазяїн свічки не давав гасити, але її з реготом вибито йому з рук і знову почало ся те саме наново. Одне кожій забави було край: довгою вервечкою пішли діти в низ крутим середнім хідником. Свічки блимаючи, освічували високі кам'яні стіни, вирубані в скелі, мало аж не до самої її вершини. Стіни були заввишки мало не десять сажень і в горі сходили ся як скелі. Середній хідник був завширшки сажнів півтора. Подекуди з його йшли хідники вбік, такі саме високі, але ще вузкі. У печері Мак-Дуглеса був шпиль лабіринт усяких кривих хідників, що розходили ся як гілки від стовбура, а де кінчали ся — невідомо.

НАДІЯ.

Чому пісня сумну нині
Велитню співавеш,
І кістками чула лани
Вічно засіваш?

Чому смуток голосіння
Тебе окривають?
За що сини Твої Нене
Кровцю проливають?

Не журись народе бідний,
Ще прийде весна,
Скинеш сумну свою одіж,
Засяє краса....

Просхнуть сльози, незаба-
ром
Промине руїна,
А на трупах синів наших
Встане Україна!

Петро Оленків.

ВІСТІ ЗІ СТАРОГО КРАЮ.

Жидівська хитрість.

До віденської „Свободи“ доносять з Перегіньска (пов. Долина), що по тамошніх селах вештають ся різні жидки і скуповують за безцін від селян рублі, які підчас московського пановання були курсуючою монетою, а тепер утечі Москалів остали в Галичині, та страшать селян, що коли сейчас не позбудуть ся рублів — то підуть до криміналу. В сей спосіб заробляють

DR. B. GERZABEK

415-417 PRITCHARD AVENUE

PHONE ST. JOHN 876

Жиди великанські суми. Так само скуповують Жиди від наших селян, особливо від баб, різні квітки за військові доставки, розуміють ся також за маленьку частку властивості. На сі дві річі звертаємо увагу наших властей, які повинні чим скорше подолати кінець сему нечуваному визиску.

Правдиво християнський вчинок українського священика.

Три віденські лікарі вернули сими днями до Відня з Львова, де перебули російську інвазію, і оповідають в „Наш Фрай Прессе“ про пережиття. Між иншим читаємо там, що зворушуючим було, як вої версти населення тримали ся разом підчас російської інвазії в краю. І так в Дрогобичі український священик протиляв „многих місяців переходу“ стодинами жидівських дівчат в церкві і в той спосіб охоронив їх перед Росіями. Те саме було дуже часто у Львові. Примір дійсно християнської любові.

Заказ продани горівки в Галичині.

Правительство видало дуже розумне зарядження казаючи чи продажу горівки і спиртних напоїв, згідно обмежуючи їх спожити. Шинковані і дрібна продаж палених спиртних напоїв є в Галичині безумовно заборонені. Чиме в каварнях, готелях, цукорнях і т. п. можуть політичні власті уді-

лити виїмково дозвол на виник тих напоїв. Купці гідні довіри можуть дістати дозвол на дрібну торгівлю горівкою і неденатурованим спиртом, але лише в годинах від 9—12 перед полуднем з виїмкою суботі, неділі і свят. Розпорядок обов'язує від дня 7. червня.

Вивезені муштин з Львова.

Москалі, утікаючи перед по бідоносними військами австрійсько-німецькими, рішили вивезти усіх муштин від 18-го до 50 року життя з Галичини до Росії, щоб в сей спосіб позбавити бодай частинно австрійську армію жовніра. Строго се заряджене виконали Москалі у Львові. Президент суду Лучкевич удав ся до губ. Бобринського з жаганням, щоб се розпорядження не пригнорювано до судейських урядників, які після приказу австрійських властей позістали, щоб в інтересі ладу і порядку сповняти свої обов'язки. Губернатор однак не згодив ся на звільнене судів, але заявив, що може звільнити тільки в поодиноких случаях. Так отже вивезли Москалі все мужеське населення в пошисові віці без огляду на стан і урядничі категорії.

КОЖДА УКРАЇНСЬКА ДИТИНА ПОВИННА ЗНАТИ СВОЮ РІДНУ МОВУ!

РУСЬКА КОВБАСА

Виріб першої якості спеціально зроблений для Вас.

Зроблена з найліпшого мяса, добре вуджена і приправлена чесноком.

Та патентова марка, яка є прилучена до руської ковбаси, хоронить Вас від фальсифікатів, які суть дешевші а гіршого виробу.

“Гляди на патентову марку”.

Питай свого шотарника за нею і домагай ся, аби тримав той рід ковбаси. Не приймай підробки!

SWIFT CANADIAN CO. LTD.
Winnipeg, Manitoba.

BANQUE D'HOCHELAGA

Має більше як 100 філій в Канаді.

Авторизований капітал \$4,000,000. Вислужений капітал \$4,000,000.
Резервовий фонд \$3,025,000.

ПРИНИМАЄ ГРОШІ І ПЛАТИТЬ ПРОЦЕНТ, ТОЖЕ ВИСИЛАЄ ГРОШІ ДО СТАРОГО КРАЮ.

В Банку говорять ся усякими мовами, тому можете розмовити ся і у вашій рідній мові.

E. BELAIR, менеджер філії.

433 Main Str., Winnipeg, Man.

Беріть ся ошуканців! Численні заклання, наших ВП. Земляків змушують нас остеречи усіх перед несовісними людьми, які вигорюють наш нарід при висилці листів і грошей до старого краю. У всіх того рода справах звертайте ся з повним довірем до нашої Редакції.

W. J. BARKER

КАТОЛИЧЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ПРЕДПРИЄМЦІЯ І ВІЛЬЗАМІВАТОР.

Виліфма похоронні кімнати.

Приватна трупарня.

Руський перекладач.
п. н. 581 Selkirk Ave.
Ріг у вулиці Broadway & Donald.
Телеф. Мейн 3295. Вінніпег, Ман.

ОДИНОКИЙ МІЖНАРОДНИЙ БАНК

чартерований Сейтом Пенсильвенія — під бондом \$25,000.00.

Приймає вкладки (депозити) і платить 3%. Вкладчик може витягати гроші кожної хвили без попереднього виповідження.

Висилає гроші до всіх частей світа — по денним курсі — з гаранцією за скорі і акуратне доручення.

ДО ГАЛИЧНИНИ ВЖЕ ВИСИЛАЄМ

гроші до всіх повітів — позаяк війська російські вже уступили в Галичині. Тепер коли голод грозить Галичині — кожда корона буде великою поміччю — тож тепер пора вислати рідні гроші: 100 кор. висилає за \$16.00 — 200 корон за \$32.00.

A. Green's International Exchange Bank
NEW CASTLE, PA. U. S. A.

ДЕСЯТЬ ДОЛЯРІВ НАГОРОДИ

для того, хто повідомить мене про ясно-червону кобилу, яка має білу збірку на чолі і розрізані дротом перса. Сей шрам протікає ся від правої до лівої ноги, а при кінці шраму є гулька величини горобця вого яйця. Задня ліва нога по перше колінце довкола біла. Має 3½ роки а важить 12 до 13.00. Хто бачив би таку кобилу, прошу згодити ся на адресу:

WASYL BOJKO
MYRNAM, ALTA.

ПОЗІР!
ВАЖНЕ! ЧИТАЙТЕ!

Книгарням і агентам значний опуст.

Вже вийшла на 160 сторін ілюстрована (з дуже гарними образами) книжка:

З ТЕРЕНІВ ВЕЛИКОЇ ВІНИ.

В тій книжці є описані всі галицькі і буковинські повіти, міста, містечка і села, де до тепер гадували Москалі. Зали не маєте до дому жадного листа, то з тій книжки довідаєтесь, що діє ся в Вашій рідній місцевості. Спис всіх убитих, ранених і полонених Русинів-Українців і поляків з поданням, хто де служив при війську і хто звідки походив родом і з якого повіту.

Ця книжка є дуже важна і інтересна, повинна знаходити ся у кожного і в кожній хаті. Ціна 50цт. Позамісцеві можуть прислати, моні-ордер або стемслами.

Тож спішіть ся, якщо хочете мати ту книжку. Бо наклад дуже малий. Пишіть на адресу:

SKLAD KNYZOK,
B. Kulikowski,
432 E. 9th St., New York, N. Y.

УЧИТЬ СВОЇХ ДІТЕЙ
УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ!

ДИРЕКТОР

польсько-руського шпиталю в Вінніпегу.

Лічить усі недуги, та у своїм власнім шпиталю, як рівнож і дохворчих хорих. Власна е-итика з старокремними і тутешніми ліками.

СТАЙНІЯ ПОМАЛЬОВАНА

Farba на Стайні і Елавагора ТРЕБАЄ ДОВГО.

ЗАЩО Галицький Митрополит **АНДРЕЙ ГР. ШПЕНТИЦЬКИЙ** мучить ся в московській неволі?

Написав Проф. Др. Ол. Сущко, Вінніпег, 1914, стор. 32 з портретом Митрополита. Ціна 25 п. з пересплюкою. Замовлення з грішми належить слави: Canadian Ukrainian Publishing Co. 619 McDermott Ave. Winnipeg, Man.

ОДИНОКИЙ МІЖНАРОДНИЙ БАНК

чартерований Сейтом Пенсильвенія — під бондом \$25,000.00.

Приймає вкладки (депозити) і платить 3%. Вкладчик може витягати гроші кожної хвили без попереднього виповідження.

Висилає гроші до всіх частей світа — по денним курсі — з гаранцією за скорі і акуратне доручення.

ДО ГАЛИЧНИНИ ВЖЕ ВИСИЛАЄМ

гроші до всіх повітів — позаяк війська російські вже уступили в Галичині. Тепер коли голод грозить Галичині — кожда корона буде великою поміччю — тож тепер пора вислати рідні гроші: 100 кор. висилає за \$16.00 — 200 корон за \$32.00.

A. Green's International Exchange Bank
NEW CASTLE, PA. U. S. A.

НА ВІЧНУ ПАМ'ЯТЬ

Бл. П. АСППА ЛЯНЖЕВЕНА

Гарна пам'ятка з портретом Понійного.

Ціна 10цт. 100 прим. \$5.00.

Замовляти в:

WEST CANADA PUBLISHING CO.
619 McDermott Ave.
Winnipeg, Manitoba.

ЦЕРКОВНІ РІЧІ

КУПИТЕ НАЙДЕШЕВШЕ

В

СВ'ЯЩЕНИЧІЙ КООПЕРАТИВНИЙ СПІЛІЦІ.

Першорядна Гуртвіня

усякої церковної утвари, ціна безконкурентній. Жерело закупів усього католицького священства цілої Канади і всіх торговців церковними річима.

Всі Католицькі Священники можуть бути членами спілки, а тоді купують усі річі по фабричним цінам.

UNION COOPERATIVE DU CLERGE
Phone: Main 2257
433-435 Somerset Building.
Winnipeg, Manitoba.

ОГОРОВОДІ ПАРЦЕЛІ.

5 акрові фарми, 4 милі від Вінніпегу, школа, електричний трактор, добрі дороги, дренаж, тричине освітлення, будинок і паркан.

Найкращий шанс жити в Канаді.

Ціна \$200 за акор, детіє салати. Зробити, коли надуть ту реальність.

Коли маєте \$200, ви можете так гарно жити, ніж ніхто з вас не може, що опустити наповнювати ті гроші. Українці знають те, що ми не можемо.

Dalton Realty Comp.
1st Floor Union Bank Building
Winnipeg, Man.

P. J. ALEKNO,

Русько-Польський заклад фотографічний, позовний і потребний. Автомобіль для винайму, який на веселі по \$2.50. Захочуть в потребах до мене на адресу: 376 Selkirk Ave. Winnipeg.